

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 100)
z dnia 10 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 100)

10 lutego 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 122 w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 125 w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 126 w sprawie możliwości zmian w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Klimatu i Środowiska na dezyderat nr 129 w sprawie zmian w przepisach dotyczących przemieszczania odpadów;
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie udostępnienia elektronicznej legitymacji osoby niepełnosprawnej w aplikacji mObywatel (BKSP-144-IX-514/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 ze zm.) w zakresie poszerzenia katalogu świadczeń z pomocy społecznej (BKSP-144-IX-516/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz pokrywania przez ubezpieczyciela kosztów akcji służb ratunkowych i świadczeń zdrowotnych (BKSP-144-IX-521/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie ujednolicenia definicji osoby bliskiej (BKSP-144-IX-524/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie przyjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały w sprawie potępienia aktów agresji i przemocy (BKSP-144-IX-526/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie funkcjonowania spółdzielni mieszkaniowych, rozpatrywania petycji, zarządzania cmentarzami oraz programów emitowanych przez środki masowego przekazu (BKSP-144-IX-532/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Maciej Miłkowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Andrzej Vertun** zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Eliza Chojnicka** zastępca dyrektora Departamentu Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Anna Kamińska** dyrektor Departamentu Higieny Środowiska Głównego Inspektoratu Sanitarnego **Marta Marciniak** zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Agnieszka Ogrodowczyk** dyrektor Departamentu Strategii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wraz ze współpracownikami, **Olgię Podgórski** dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Katarzyna Przewalska** dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów, **Beata Stępińska** dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich MSWiA wraz ze współpracownikami, **Sebastian Strawa** dyrektor Departamentu Prawnego Głównego Inspektoratu Sanitarnego, **Anna Weber** dyrektor Departamentu Rozwiązań Innowacyjnych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, **Piotr Wójcik** zastępca dyrektora Departamentu Kontroli Odpadów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wraz ze współpracownikami oraz **Marianna Maroszek** asystentka posła Sławomira Jana Piechoty.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam! Witam w sposób szczególny, bo to 100. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji tej kadencji.

Głos z sali:

Brawa się należą.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dla wszystkich.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Myślę, że właśnie dla wszystkich, tak jak mówi pani przewodnicząca, bo mamy konkretne powody do satysfakcji z dorobku Komisji. Wczoraj zresztą rozmawiałem o tym też z panem ministrem, zastępcą szefa Kancelarii Sejmu, że projekty ustaw, które powstały w naszej Komisji są bardzo pomocne w pracach, również gdy się spotykają z projektami rządowymi, że nasze dezyderaty cierpliwie budują dialog w trudnych sprawach społecznych i że w wyniku postępowania zainicjowanych dezyderatami wiele dobrych praktyk, wiele dobrych zmian udało się wprowadzić. Zatem mamy powody do satysfakcji. Liczba rozpatrzonych petycji, że te petycje wciąż wpływają, to też dowód, że piszący petycje widzą konkretny sens, konkretny powód by z takimi petycjami do Sejmu występować, widząc sposób postępowania z petycjami w naszej Komisji.

Szanowni państwo, w projekcie porządku 100. posiedzenia mamy... Może na początek jeszcze poproszę wszystkich państwa o potwierdzenie uczestnictwa w posiedzeniu Komisji. Przypomnę, że posiedzenie jest prowadzone z wykorzystaniem środków umożliwiających zdalną komunikację elektroniczną. Przypomnę także, że chęć zabrania głosu należy zgłaszać na adres poczty elektronicznej Komisji do Spraw Petycji lub poprzez odpowiednią aplikację. Również przypomnę, że posłowie obecni na sali głosują przy pomocy urządzenia zablokowanego z mikrofonem, a wówczas nie logują się w systemie zdalnej komunikacji. Proszę zatem o potwierdzenie udziału poprzez przyciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania.

W tym czasie, kiedy państwo potwierdzają swoją obecność, panie i panowie posłowie chciałbym przedstawić projekt porządku tego setnego posiedzenia naszej Komisji. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 122 w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspek-

cji Sanitarnej oraz ustawy z 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 125 w sprawie zmiany Kodeksu cywilnego w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej. W punkcie trzecim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 126 w sprawie możliwości zmian w ustawie z 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. W punkcie czwartym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Klimatu i Środowiska na dezyderat nr 129 w sprawie zmian w przepisach dotyczących przemieszczania odpadów. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie udostępnienia elektronicznej legitymacji osoby niepełnosprawnej w aplikacji mObywatel. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz pokrywania przez ubezpieczyciela kosztów akcji służb ratunkowych i świadczeń zdrowotnych. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie ujednoczenia definicji osoby bliskiej. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie przyjęcia przez Sejm RP uchwały w sprawie potępienia aktów agresji i przemocy. W punkcie dziesiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie funkcjonowania spółdzielni mieszkaniowych, rozpatrywania petycji, zarządzania cmentarzami oraz programów emitowanych przez środki masowego przekazu.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem po pierwsze, stwierdzam, iż mamy kworum wymagane do prawidłowego prowadzenia obrad, a także stwierdzam przyjęcie porządku posiedzenia.

Przystępujemy zatem do jego realizacji. Bardzo proszę przedstawiciela Ministra Zdrowia do przedstawienia nam odpowiedzi na dezyderat nr 122 w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Maciej Miłkowski:

Dziękuję bardzo serdecznie. Jeśli chodzi o...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pan minister Maciej Miłkowski.

Podsekretarz stanu w MZ Maciej Miłkowski:

Maciej Miłkowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy pana ministra.

Podsekretarz stanu w MZ Maciej Miłkowski:

Jeśli chodzi o ustawę, aktualizację ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych, to aktualnie jesteśmy przed bardzo istotną zmianą przepisów całej ustawy cmentarnej z 1959 r. Ustawa jest napisana od nowa, jest przed Komitetem Stałym Rady Ministrów na końcówce uzgodnień. W związku z tym postulaty, które zostały przedstawione w tej petycji, staną się nieaktualne. W ustawie o cmentarzach i chowaniu zmarłych zostały uwzględnione regulacje dotyczące zasad postępowania ze zwłokami, szczątkami ludzkimi, popiołami ludzkimi, zasady i warunki przeprowadzenia ekshumacji, prowadzenia przedsiębiorstw pogrzebowych, jak również wymagania, jakim powinny odpowiadać cmentarze, krematoria, kostnice, domy pogrzebowe, groby, ... krypty, katakumby i kolumbaria. W związku z tym ta ustawa całkowicie, całościowo ten zakres zmienia i nie ma żadnego uzasadnienia, żeby zmieniać ustawę z 1959 r.

Jeśli chodzi o zmianę ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, tam petycja dotyczy usunięcia dwóch niezbyt dobrze sformułowanych zapisów i nad tym pracujemy. W najbliższej ustawie być może nam się uda te przepisy wprowadzić na ścieżkę legislacyjną. Jest z nami zdalnie przedstawiciel Inspekcji Sanitarnej i w tym zakresie ewentualnie, jak można by oddać mu głos.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, oczywiście. Bardzo prosimy przedstawiciela Inspekcji Sanitarnej. Kto z państwa?

Dyrektor Departamentu Prawnego Głównego Inspektoratu Sanitarnego Sebastian Strawa:

Dzień dobry. Szanowna Komisjo, szanowni państwo posłowie, nazywam się Strawa Sebastian. Jestem dyrektorem Departamentu Prawnego w Głównym Inspektoracie Sanitarnym.

Oczywiście dziękuję za głos, panie ministrze. Zmiany, które zostały zaproponowane w petycji zostały poddane analizie. Oczywiście one jak najbardziej są zasadne. Zgodnie z pismem Komisji, na pewno zostaną uwzględnione przy szerszej nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Od czasu złożenia tej petycji takiej zmiany jeszcze nie było. W tym czasie też Państwowa Inspekcja Sanitarna skupiała się przede wszystkim na przeciwdziałaniu skutkom epidemii. Natomiast oczywiście dążymy do tego, żeby przepisy stanowiące podstawę, kompetencję organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej były zgodne zarówno z zasadami techniki prawodawczej, jak i prawidłowej legislacji. Dlatego na pewno te zmiany zostaną uwzględnione przy najbliższej okazji, kiedy właśnie ta szersza nowelizacja będzie procedowana i będzie przede wszystkim umożliwiała zmiany porządkowe. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Panowie, ale kiedy? Kiedy to będzie?

Podsekretarz stanu w MZ Maciej Miłkowski:

Aktualnie być może przy najbliższej nowelizacji, jesteśmy przed Komitetem Stałym też naszej ustawy w Ministerstwie Zdrowia nowelizującej wiele ustaw i w tym zakresie, dokładnie w tej ustawie byśmy to chcieli zrobić, czyli na pewno w pierwszym półroczu tego roku. Zaś ustawa o chowaniu zmarłych, tak jak mówiłem, to największa zmiana, na pewno trochę dłużej, ale też jest, bo ona bardzo długo była przygotowywana. Wszystkie rządy od 1989 r. przygotowywały próbę zmian, ale tu jesteśmy na samej końcówce i są uzgodnienia bardzo szerokie. Ta ustawa jest dobra. Czyli w końcu będziemy mieli nową ustawę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu ministrowi. Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, panie ministrze, Wysoka Komisjo, z odpowiedzi na dezyderat i z dodatkowych wyjaśnień pana dyrektora uzyskaliśmy informację, jeśli chodzi o zmiany w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, że jest deklaracja, zmiany są zasadne i będą uwzględnione przy najbliższej nowelizacji. Tak więc przyjmujemy to za dobrą monetę. Natomiast pan minister rzeczywiście też wyjaśnił, jeśli chodzi o ustawę o cmentarzach, chowaniu zmarłych, że obecnie trwają prace międzyresortowe i też te kluczowe zmiany będą uwzględnione. Mając powyższe na uwadze, w imieniu Komisji do Spraw Petycji wnoszę o przyjęcie odpowiedzi na dezyderat nr 122. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji by przyjąć odpowiedź Ministra Zdrowia na dezyderat nr 122, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż odpowiedź została przyjęta.

Dziękuję panu ministrowi, dziękuję panu dyrektorowi.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 125 w sprawie zmiany ustawy – Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Andrzej Vertun:

Dziękuję, panie przewodniczący za udzielenie głosu. Andrzej Vertun zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy pana dyrektora, dzień dobry.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Andrzej Vertun:

Dzień dobry, panie przewodniczący. Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, w imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości podtrzymuję odpowiedź udzieloną na ręce pani marszałek Elżbiety Witek w dniu 17 sierpnia 2021 r. Krótko postaram się zreasumować jej myśl. Otóż Ministerstwo Sprawiedliwości nie widzi konieczności wprowadzenia do Kodeksu cywilnego przepisu postulowanego przez składającego petycję. Trzeba zauważyć, że ten eksces przy obronie koniecznej, który stał się zarzewiem złożenia petycji. Eksces, czyli przekroczenie granic obrony koniecznej w celu odparcia zamachu polegającego na wdarciu się do mieszkania, budynku, generalnie pomieszczenia zajmowanego przez odpierającego zamach, jest również z punktu widzenia prawa karnego najczęściej przekroczeniem granic obrony koniecznej usprawiedliwionym strachem ze względu na okoliczności jego dokonania. Te same uwarunkowania ma na względzie Kodeks cywilny, jeżeli chodzi o odpowiedzialność za czyn niedozwolony.

Otóż, jeżeli ktoś będzie odpierał zamach na swoje dobro w tych granicach najbardziej prywatnych, czyli w granicach własnego mieszkania, własnego domu, to najczęściej to przekroczenie właśnie będzie wynikało z tego, że będzie działał pod wpływem strachu, emocji, usprawiedliwionych okolicznościami. Jeżeli tak będzie, to osobie takiej nie będzie można przypisać winy za skutek tego przekroczenia obrony koniecznej. W konsekwencji nie będzie ponosiła ona odpowiedzialności, dlatego że podstawową przesłanką odpowiedzialności również na podstawie przepisów prawa cywilnego jest możliwość przypisania winy w naruszeniu cudzego dobra, a tej nie będzie można stwierdzić w tej sytuacji. Dlatego w naszej opinii wprowadzanie takiej normy w sposób bardzo formalistyczny ujmującej powiązanie wyroku czy rozstrzygnięcia w sprawie karnej – jeżeli tak rozumieć petycję – z odpowiedzialnością cywilną jest niecelowe. Tego typu norm Kodeks cywilny od swego zarania nie zawiera i nie ma potrzeby ich wprowadzania, żeby podkreślić fakt już dziś możliwy do ustalenia na podstawie obowiązujących przepisów.

Natomiast jeżeli chodzi o kwestię zatrzymania obywatelskiego, to tutaj nie do końca z tym się zgodzę. Zatrzymanie obywatelskie jest zwykle odrębnym czynem od obrony koniecznej. Jeżeli mamy najpierw obronę konieczną, następnie zatrzymanie obywatelskie, to zatrzymanie obywatelskie zwykle nie będąc już obroną konieczną stanowi realizację uprawnienia ustawowego przyznane każdemu obywatelowi przez Kodeks postępowania cywilnego. W związku z tym nie jest działaniem bezprawnym, a jeżeli nie jest działaniem bezprawnym, to oczywiście osoba dokonująca zatrzymania obywatelskiego nie ponosi za nie odpowiedzialności. Natomiast jeżeli chodzi o sytuacje, w których mamy do czynienia z samym zatrzymaniem obywatelskim, to tutaj kwestie naruszenia dóbr przy ewentualnym dokonywaniu tego zatrzymania będą rozważane na zasadach ogólnych. Trzeba będzie sobie zawsze odpowiedzieć na pytanie, czy okoliczności dokonania zatrzymania w relacji do tego jaki uszczerbek ewentualnie zatrzymany poniósł były takie, że uzasadniały, usprawiedliwiały brak odpowiedzialności ze strony zatrzymującego. Pokróćce starałem się przedstawić istotę odpowiedzi i proszę o jej przyjęcie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, jest jeszcze jedna tutaj kwestia, wydaje mi się, że składającemu petycję przy tym zatrzymaniu obywatelskim bardziej chodziło o szkody wyrządzone przy tym zatrzymaniu, nie wiem,

próbował w jakiś sposób tam uniknąć tego zatrzymania i doszło do jakiejś szkody. W tym zakresie prosiłbym jeszcze o dwa słowa wyjaśnienia, aby ta osoba, która poprzednio miała, znaczy miała dosłownie przed momentem ze strony tej osoby próbę ataku, teraz próbuje ją zatrzymać, aby nie uniknęła kary.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Andrzej Vertun:
Rozumiem. Jeżeli można?

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):
Tak, chodzi mi o tę kwestię.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Tak, prosimy, panie dyrektorze.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Andrzej Vertun:
Można powiedzieć, że szkoda majątkowa, czyli ta polegająca... Właśnie cały problem polega w tych sprawach na tym, że bardzo ciężko je ująć w jakieś takie ogólne terminy. Najlepiej to zawsze opowiadać na przykładach. Szkoda majątkowa jest zawsze traktowana jako szkoda niższej rangi niż uszczerbek w dobrach osobistych, czyli np. uszczerbek wolności. Zatrzymanie obywatelskie jest siłą rzeczy skierowane przeciwko wolności drugiej osoby, może być również powiązane z uszczerbkiem na jej zdrowiu, jeżeli okoliczności zatrzymania są takie, że ten zatrzymywany doznał jakiegoś urazu. Jeżeli nie będziemy mogli przypisać odpowiedzialności za naruszenie dobra osobistego, to tym bardziej nie będziemy mogli przypisać odpowiedzialności za zatrzymanie. Przykładowo, jeżeli sprawca wypadku drogowego ucieka swoim pojazdem i zatrzymujący tarasuje mu drogę, doprowadzając do zderzenia, uszkadzając samochód i w rezultacie tego gwałtownego zderzenia dojdzie też do uszczerbku na zdrowiu zatrzymywanego, to jeżeli nie przypiszemy odpowiedzialności za naruszenie dobra osobistego, to tym bardziej nie przypiszemy odpowiedzialności za zniszczenie pojazdu. Ponieważ trzeba pamiętać, że ta szkoda majątkowa ma jednak wtórny charakter w stosunku do uszczerbku polegającym na tym dobru podstawowym, czyli dobru osobistym. Czyli obie rzeczy należy rozpatrywać w tych samych kategoriach, a nawet powiedziałbym, że szkodę majątkową, odpowiedzialność za szkodę majątkową, jako absolutnie wtórną i pozostającą w drugiej kolejności.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Panie dyrektorze i panie pośle, rozumiem, że tutaj postulat dotyczył ścisłego powiązania uchylenia odpowiedzialności karnej z uchyleniem odpowiedzialności cywilnej. Moim zdaniem, to nie jest prawidłowy kierunek, bo dużo ostrzejsze są kryteria do uznania czyjejs odpowiedzialności karnej. Czyli w moim przekonaniu nie można z tego, że nie ma przesłanek do stwierdzenia odpowiedzialności karnej wyciągnąć wprost konsekwencji dla uchylenia odpowiedzialności cywilnej. Tego typu automat wydawałby mi się bardzo ryzykowny. Jest to podstawowa kwestia. W drugą stronę, jeżeli jest stwierdzona odpowiedzialność karna, to ona może być przesłanką do stwierdzenia odpowiedzialności cywilnej, ale w drugą stronę, od drugiej strony.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Andrzej Vertun:
Tak jest.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):
Natomiast to jest podstawowa kwestia, a druga, to mam też przekonanie, że ta materia jest bardzo delikatna, która obrosła dużą praktyką. I to w tej praktyce raczej bym szukał rozwiązań dla konkretnych sytuacji, z których każda jest jakoś inna, niż wprowadzał tego typu prostą, przecinającą wszystko, kazuistyczną regulację. Dlatego też uważałbym, że ten postulat nie powinien być uwzględniony. Tak jak też tłumaczył pan dyrektor.
Czy ktoś z państwa chciałby coś dodać w tej sprawie? Panie pośle, zatem proszę o końcową rekomendację.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):
Dziękuję bardzo. Po tych wyjaśnieniach pana dyrektora i pana przewodniczącego proponuję, aby przyjąć tę odpowiedź i uznać za wystarczającą.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja byśmy przyjęli odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 125 w sprawie zmian w Kodeksie cywilnym w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękujemy panu dyrektorowi.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS Andrzej Vertun:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela Ministra Rodziny i Polityki Społecznej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 126 w sprawie możliwości zmian w ustawie z 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

Pan dyrektor Podgórski, tak? Prosimy. Witamy pana dyrektora.

Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Olgierd Podgórski:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Olgierd Podgórski Departament Polityki Rodzinnej, ministerstwo rodziny. Oczywiście podtrzymuję odpowiedź udzieloną przez ministra na dezyderat nr 126. Pokrótkę spróbuję ją streścić.

Przede wszystkim minister rodziny stoi na stanowisku, że rozszerzanie zakresu dotyczącego przyznania prawa do świadczenia wychowawczego z programu Rodzina 500+ na dzieci nienarodzone nie zasługuje na poparcie i w ministerstwie nie toczą się prace w tym kierunku. Rozszerzenie tego zakresu świadczenia wychowawczego na dzieci nienarodzone nie wpisuje się zarówno w zasady ujęte w ustawie o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, jak i nie wpisuje się również, co podkreślali też eksperci Biura Analiz Sejmowych, w zasady obowiązujące w państwie polskim dotyczące praw osób nienarodzonych. Dlatego też minister w tym zakresie nie popiera tego postulatu.

Jednocześnie oczywiście minister rodziny wskazuje na to, że troska i wsparcie polskiej rodziny jest oczywiście nadrzędnym celem i kierunkiem pracy ministra rodziny. Dlatego też wprowadzane są nowe rozwiązania m.in. rozwiązania, które weszły w życie od 1 stycznia br., jakimi są rodzinny kapitał opiekuńczy i dofinansowanie do opieki żłobkowej. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Bardzo proszę panią przewodniczącą o stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Co prawda w tym obszarze, w którym było zadane bezpośrednie pytanie czy też propozycja przez autora petycji, odpowiedź brzmi negatywnie, to znaczy nie będzie takiego prowadzenia prac legislacyjnych nad tym problemem, to faktycznie w odpowiedzi ministra rodziny jest zawartych wiele innych argumentów, które pokazują, że rodzina faktycznie jest pod szczególną opieką rządu. Proponuję w takim razie przyjąć odpowiedź. Nie uwzględniać żądania zawartego w treści petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja by przyjąć odpowiedź ministra rodziny i polityki społecznej na dezyderat nr 126. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękujemy panu dyrektorowi.

Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej MRiPS Olgierd Podgórski:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra klimatu i środowiska o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 129 w sprawie zmian w przepisach dotyczących przemieszczania odpadów.

Zastępca dyrektora Departamentu Kontroli Odpadów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska Piotr Wójcik:

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, dziękuję za zabranie głosu. Piotr Wójcik zastępca dyrektora Departamentu Kontroli Odpadów w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Coś głos uciekł.

Zastępca dyrektora Departamentu Kontroli Odpadów GIOŚ Piotr Wójcik:

Podtrzymuję stanowisko pana ministra Jacka Ozdoby w związku z dezyderatem nr 129 w sprawie zmian w przepisach dotyczących przemieszczania odpadów. Nie jest możliwe stworzenie konstrukcji prawnej, która umożliwiłaby przełożenie negatywnej opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta na sprzeciw wobec planowanego przewozu odpadów bez wskazania przynajmniej jednej z przesłanek wymienionych w art. 12 rozporządzenia o przemieszczaniu odpadów Parlamentu Europejskiego. Obecnie obowiązujące przepisy dają wystarczającą możliwość władzom samorządowym szczebla gminnego do wyrażenia opinii na temat możliwości przetwarzania odpadów na ich terenie. Decyzje głównego inspektora ochrony środowiska na przemieszczanie odpadów za granicę są w każdym przypadku zgodne z wcześniej wydanymi decyzjami na przetwarzanie odpadów, opiniowanymi także przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Prosiłbym szanowną Komisję o przyjęcie odpowiedzi pana ministra Ozdoby na dezyderat 129.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w odpowiedzi na dezyderat uzyskaliśmy informację, że procedury transgranicznego przemieszczania odpadów określa obowiązujące we wszystkich krajach Unii Europejskiej rozporządzenie nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczenia odpadów. Jak wspomniał pan dyrektor, żadna z przesłanek określonych w obowiązujących wprost przepisach Unii Europejskiej nie odnosi się do możliwości wyrażania sprzeciwu wobec planowanego przemieszczania odpadów na podstawie negatywnej opinii wydanej przez władze samorządowe. Czyli nie jest możliwe stworzenie konstrukcji prawnej, która umożliwiłaby przełożenie negatywnej opinii władz samorządowych na sprzeciw wobec planowanego przewozu odpadów. Oczywiście bez wskazania, że w danej sprawie zachodzi co najmniej jedna z przesłanek wymienionych w art. 12 wskazanego rozporządzenia, jak np. nieprzestrzeganie przez odbiorcę odpadów przepisów ochrony środowiska. Ponadto organy samorządu gminnego mają możliwość wyrażenia opinii dotyczącej możliwości przetwarzania określonych rodzajów odpadów we wskazanej lokalizacji, bowiem zgodnie z art. 41 ust. 6a ustawy o odpadach marszałek lub starosta wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Natomiast decyzje głównego inspektora ochrony środowiska na przemieszczanie odpadów z zagranicy są w każdym przypadku zgodne z wcześniej wydanymi decyzjami na przetwarzanie odpadów, opiniowanymi właśnie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Wnoszę w imieniu Komisji do Spraw Petycji o przyjęcie odpowiedzi na dezyderat nr 129. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Jest rekomendacja by przyjąć odpowiedź ministra klimatu i środowiska na dezyderat nr 129. Czy wobec

takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana przewodniczącego Jacka Świata o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie udostępnienia elektronicznej legitymacji osoby niepełnosprawnej w aplikacji mObywatel.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, przed nami petycja złożona przez osobę fizyczną. Autor petycji domaga się wprowadzenia możliwości wystawiania elektronicznej legitymacji osoby niepełnosprawnej w aplikacji mObywatel. W tym celu postuluje zmianę w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, oraz zmiany w rozporządzenia z 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności. W tej drugiej kwestii nie dotyczy to naszej Komisji, która nie ma wpływu i możliwości projektowania rozporządzeń.

Autor petycji dołączył gotowy projekt nowelizacji ustawy, zresztą przeprowadził bardzo szerokie konsultacje społeczne na własny koszt i własnym wysiłkiem. Mogę tu powiedzieć i warto to podkreślić, że jest to chyba najlepiej przygotowana petycja, jaką pamiętam w ciągu tych 7 lat.

W uzasadnieniu petycji, autor podkreśla, że wprowadzenie tej e-legitymacji ułatwiłoby życie niepełnosprawnym, zmniejszyło ryzyko nierównego traktowania czy także zapewniłoby większą dyskrecję przy dochodzeniu swoich uprawnień przez osoby niepełnosprawne. Warto też podkreślić, że podobne rozwiązania są stosowane już dość powszechnie, np. istnieje już e-legitymacja szkolna, e-legitymacja studencka. Warto podkreślić, że autor nie mówi tu o obowiązku czy o jedynej formie elektronicznej legitymacji; jest to rozwiązanie fakultatywne do wyboru przez osobę niepełnosprawną, która oprócz zwykłej standardowej legitymacji może też poprosić o wystawienie legitymacji elektronicznej.

Myślę, że co do samej idei, to nie ma wątpliwości, jak sądzę, my tu zgromadzeni i również w opinii BAS-u jest oczywista akceptacja dla takiego rozwiązania. Oczywiście jest wiele szczegółów technicznych do rozpatrzenia, także kwestia oszacowania kosztów takiej operacji. W tej sytuacji wydaje mi się oczywiste wystąpienie z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów, ponieważ rzecz dotyczy dwóch resortów, a mianowicie właściwego dla spraw cyfryzacji jak i dla spraw społecznych. Ważna byłaby tutaj też opinia pełnomocnika do spraw osób niepełnosprawnych. Taka jest moja rekomendacja. Oczywiście z nadzieją, że otrzymamy odpowiedź nie „czy”, ale kiedy takie rozwiązanie będzie wprowadzone.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Dyrektor Departamentu Rozwiązań Innowacyjnych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Anna Weber:

Dzień dobry państwu. Nazywam się Anna Weber, reprezentuję pana ministra Andruszkiewicza. Jestem z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Zgodnie z rozmową z panem ministrem Andruszkiewiczem jesteśmy gotowi, żeby e-legitymację dla niepełnosprawnych zrobić. Jest to końcówka 2022 r., przełom 2023 r. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać jeszcze głos w tej sprawie? Tak? Bardzo proszę. Pani Marta Marciniak, tak? Nie słyszymy pani, trzeba włączyć mikrofon.

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Marta Marciniak:

Jeszcze raz dzień dobry państwu. Marta Marciniak, zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Chciałabym też potwierdzić, że toczą się rozmowy i prace z Departamentem Rozwiązań Informatycznych. Rzeczywiście ten wniosek zasługuje na poparcie i będzie przez nas realizowany.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Rozumiem zatem, że dezyderat właśnie w sprawie: kiedy, w jakim trybie będzie wprowadzony. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów w sprawie, kiedy zostanie zrealizowany postulat zawarty w przedstawionej petycji. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Izabelę Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie poszerzenia katalogu świadczeń z pomocy społecznej.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Petycja została złożona przez osobę fizyczną. Autor petycji wnosi o zmianę art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej poprzez dodanie do obowiązującego katalogu świadczeń nowej pozycji: zasiłek i pożyczka na zaspokojenie różnych ważnych potrzeb obywateli. Autor wnosi o kwotę od 1500 do 3000 zł. Zgodnie z uzasadnieniem autora, pieniądze te będą przeznaczone na pokrycie w całości kosztów np. wyżywienia i kupna środków higieny zanim otrzyma się pierwszą wypłatę za miesiąc pracy. Zasiłek i pożyczka jednorazowa może być przyznawana także na duże zaległości w opłatach, aby nie dopuścić do odcięcia dopływu wody do mieszkania i rozwiązania umowy na jej dostawę. Pieniądze te będą przyznawane, aby nie dopuścić do rozwiązania umowy najmu lokalu mieszkalnego. Tyle z uzasadnienia. Chciałabym także podkreślić, że uzasadnienie petycji sprowadza się do bardzo rozbudowanego opisu indywidualnej sytuacji życiowej autora.

Petycja o analogicznej treści była złożona także do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i została rozpatrzona w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej. W dniu 21 grudnia 2021 r. poinformowano autora, że wprowadzenie postulowanej zmiany nie jest uzasadnione ze względu na istniejące instrumenty wsparcia określone w ustawie oraz istotę udzielania pomocy społecznej.

Podobną opinię ma BAS, który twierdzi, że przedłożone żądania zmiany ustawy z punktu widzenia spójności i zasad funkcjonowania systemu pomocy społecznej należy uznać za bezzasadne. Stanowi ono próbę mnożenia rodzajów świadczeń z pomocy społecznej poprzez dodanie świadczenia pieniężnego w jakiejś mierze powielającego istniejące świadczenia. Podjęcie inicjatywy w tej mierze wymagałoby dookreślenia zasad przyznawania nowego świadczenia, rozważenia aspektów finansowych takiej zmiany. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej odmówiło podjęcia prac w tej mierze.

Zgodną czy taką samą opinię jak BAS ma także nasz stały doradca, który twierdzi, że petycję należy uznać za bezzasadną, bo zmierza ona do tworzenia kolejnych rodzajów świadczeń. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani przewodniczącej. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem rozumiem, że jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz pokrywania przez ubezpieczyciela kosztów akcji służb ratunkowych i świadczeń zdrowotnych.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w petycji wskazane są dwie ustawy, jest to ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz druga ustawa, to ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych

ze środków publicznych. Autor wskazuje, że mogą też jeszcze wchodzić w zakres inne ustawy. Celem zmian byłoby wprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dla kierujących pojazdami mechanicznymi za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zwane dalej ubezpieczeniem kierowców pojazdów mechanicznych. Chodzi o to, aby ubezpieczony był kierowca, a nie pojazd jako taki. Zniesienie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, właśnie to jest powiązanie tych dwóch punktów.

Trzeci punkt, to stworzeniu regulacji prawnych obligujących ubezpieczyciela do pokrycia z OC sprawcy wszelkich świadczeń zdrowotnych udzielonych wszystkim uczestnikom zaistniałego zdarzenia drogowego aż do momentu pełnego wyzdrowienia, a w przypadku jego braku na pokrycie świadczenia rentowego.

Kolejny czwarty punkt, to stworzenie regulacji prawnych obligujących ubezpieczyciela do pokrycia z OC sprawcy wszelkich kosztów działania służb biorących udział w ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego oraz mienia w związku z zaistniałym zdarzeniem drogowym.

Piąty punkt, stworzenie regulacji prawnych umożliwiających zawarcie w opłacie za wstęp do parku narodowego – chodzi o tereny górskie, parki w górach – składki ubezpieczeniowej, z której to polisy ubezpieczyciel pokryje wszelkie koszty akcji ratunkowej oraz świadczeń zdrowotnych w związku z zaistniałym wypadkiem lub innym zdarzeniem nagłym wymagającym interwencji w celu ratowania życia i zdrowia ludzkiego. W petycji znajduje się również krótkie uzasadnienie.

Petycja spełnia wszelkie wymogi, w związku z tym może być rozpatrywana przez Wysoką Komisję. Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, szczegółowo opisująca podnoszone kwestie.

Może Wysoka Komisjo, żeby skrócić, panie przewodniczący, to może odniosę się bezpośrednio, nie będę mówił tego co jest w samej opinii Biura Analiz Sejmowych, tylko te kwestie, które uważam za istotne przy rozpatrywaniu tej petycji.

Po pierwsze, wydaje mi się, że nie do końca trafny jest pomysł zniesienia czy przeniesienia ubezpieczenia z pojazdu na kierowcę. Z uzasadnienia wynika, że byłoby to korzystniejsze ponieważ jednym samochodem jeździ kilka osób i w związku z tym byłoby to bardziej dostosowane, nie chcę powiedzieć do umiejętności, ale do pewnych warunków, które są teraz. Jeżeli samochód jest zarejestrowany na osobę, na młodego kierowcę, to składki są wyższe. Może nie tyle składki wyższe, co po prostu nie ma jakiś określonych rabatów w związku z tym, może to w ten sposób działa niż podwyższenie spłaty, aczkolwiek niektóre towarzystwa też mają podwyższone składki w związku z tym, że kierowca jest poniżej np. 21. roku życia.

Otóż chyba nie do końca to jest tak, bo powiedzmy na własnym przykładzie, jeżeli mam samochód, ale mam jeszcze dwa ciągniki i dwie przyczepy, do tego dochodzi jeszcze jakiś kombajn i coś, to może być tak, że zamiast trzech ubezpieczeń będę płacił jedno. Czyli nie do końca chyba tutaj jest ta sprawa przemyślana. Poza tym, wydaje mi się, że też są inne, znaczy wiem, że są inne też składki, kiedy kierowca jeździ samochodem w rodzinie, a inaczej jak pracuje. Może być sporo różnic i wydaje się, że ten sposób, który jest obecnie, jest sposobem optymalnym. Znaczy nie przychodzi mi w tej chwili do głowy kraj, w którym w ten sposób byłoby realizowane ubezpieczenie, co nie oznacza, że składający petycję nie ma tutaj jakiś racji.

Druga kwestia, to jest pokrycie kosztów leczenia osób, które ucierpiały w wyniku wypadku spowodowanego przez określonego sprawcę. Otóż ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, a takim ubezpieczeniem jest w założeniu ubezpieczenie się od takich roszczeń i one są przenoszone na ubezpieczyciela z dwóch powodów. Po pierwsze, z tego powodu co powiedziałem. Drugi powód, to w przypadku znacznych, a czasami może nawet nie muszą to być znaczne, ale zapobiega niewypłacalności sprawcy wypadku, a więc daje pewność odszkodowania ze strony ubezpieczyciela dla osoby pokrzywdzonej w tym zdarzeniu. Są to jakby dwie takie przesłanki tego ubezpieczenia. W określonych przypadkach czasami pierwsza z tych przesłanek może być niespełniona, jeżeli np. sprawca wypadku komunikacyjnego był pod wpływem alkoholu, wtedy, aby zapewnić wypłacalność ubezpieczyciel wypłaca, a następnie ma regres w stosunku do sprawcy

wypadku. Również leczenie, pojawiają się takie głosy, mimo wszystko jest na zasadzie pewnego w tym wypadku zbiorowego ubezpieczenia, bo wszyscy płacimy składki ubezpieczenia zdrowotnego. Gdyby przenieść część z tych składek, to oczywiście per saldo byłoby to samo, tylko że większe składki trzeba byłoby płacić za ubezpieczenie. Do końca też nie jestem tutaj przekonany czy ten sposób jest dobry.

Może dwa punkty, czwarty i piąty połączę, z uwagi na to, że są bardzo podobne. Chodzi o pokrywanie przez ubezpieczyciela kosztów działania ratowniczego służb w przypadku pojazdów. Rozumiem, że dotyczy to przede wszystkim sytuacji, w których te zdarzenia mają często przyczynę jakiegoś przekroczenia przepisów, ale nieumyślną. Kwestia umyślności, to już jest zupełnie inna sprawa. Podobnie jest w przypadku, gdy ktoś nierozważnie pójdzie na szlak górski – chociaż moim zdaniem, niekoniecznie musi to być szlak górski – i zaistnieje konieczność zaangażowania służb ratowniczych. Tutaj też w jakiś sposób na te służby wszyscy się zrzucamy, a nie wszyscy dopuszczają się takich działań. Czasami w rozwiązaniach niektórych krajów można spotkać się z sytuacjami, że służby ratunkowe wystawiają rachunek za swoje działanie. Jednak mam pewną dosyć istotną wątpliwość, porównując chociażby działania, bo na tych zasadach np. wynajmuje się służby na morzu przy wypadkach. Oczywiście tam zakres jest dużo większy, ale może to być powód do znacznych nadużyć ze strony tych, którzy tą pomoc mogą w tym wypadku nieść i miałbym tutaj duże obawy.

Co do rekomendacji, panie przewodniczący, wydaje się, że kwestia ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, przeniesienia z pojazdu na kierowcę wydaje się oczywista, że nie do końca jest trafnie ten postulat podniesiony, czy w ogóle nietrafnie jest podniesiony. Biorąc pod uwagę, że wielokrotnie mówiło się o pewnych sposobach obciążenia sprawców, zwłaszcza sprawców nie tyle może nieumyślnych zdarzeń, co wynikających z daleko posuniętej bezmyślności lub wręcz głupoty, obciążania ich kosztami działania czy kosztami leczenia. W tym zakresie proponowałbym sformułować dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan przewodniczący Świat, proszę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Słowo, ten ostatni postulat dotyczący opłat w parkach narodowych jest o tyle bez sensu, że inne są zagrożenia w Tatrzańskim Parku Narodowym a inne w słowińskim. Jednocześnie jest tak, że służby ratownicze funkcjonują nie tylko na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego czy karkonowskiego, ale w innych terenach górskich wykraczających poza obszar parków tatrzańskiego, bieszczadzkiego, babiogórskiego. Rzeczywiście, jak mój przedmówca stwierdził, są rozwiązania w różnych krajach, na Słowacji czy w Austrii, kiedy się płaci za służby ratunkowe typu naszego GOPR-u, które wystawiają rachunek. Jednak to już jest sprawa zupełnie wykraczająca poza zakres petycji, tylko chcę zwrócić uwagę, że problem istnieje, bo u nas takich rozwiązań nie ma, ale to one muszą być w zupełnie innym trybie wprowadzone.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Proszę zatem o końcową rekomendację i ewentualnie doprecyzowanie do kogo dezyderat i obejmujący jakie kwestie?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Wydaje mi się, że dezyderat byłby jednak do premiera z uwagi na to, że wejdą tutaj przynajmniej dwa ministerstwa, trzy nawet, bo jeszcze ministerstwo środowiska oprócz zdrowia i sprawiedliwości, ale tylko w zakresie tych punktów, o których tutaj mówiłem, to znaczy od pkt 3 do pkt 5 zawartych w petycji. Pytanie, czy toczą się tego typu prace i ewentualnie czy te postulaty, które są podnoszone w punktach od 3 do 5, są w jakiś sposób realizowane? Myślę, że warto byłoby zwrócić uwagę na to. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem rekomendacja, żebyśmy wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów w zakresie wskazanym przez pana posła. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

W kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie tym razem petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie ujednoczenia definicji osoby bliskiej.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Petycja dotyczy właśnie ujednoczenia we wszystkich przepisach „osoby bliskiej”. Jest tutaj projekt rozwiązań prawnych. Projekt konkretnych przepisów, który składa się z dwóch rozdziałów. W rozdziale pierwszym jest tylko jeden artykuł, który szczegółowo określa osobę bliską. Rozdział drugi, to są zmiany w poszczególnych przepisach i tych przepisów jest dosyć dużo, bo w sumie jest 29 artykułów w tym rozdziale drugim. Zawiera też uzasadnienie.

Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, która szczegółowo opisuje postulaty zawarte w tej petycji, zarówno obecny stan prawny, jak i też skutki jakie może spowodować wprowadzenie tych przepisów. Petycja jest zgodna ze wszelkimi wymogami, w związku z tym może być rozpatrywana.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, znaczna część przepisów wymaga nieco innego podejścia do osoby bliskiej. Do niedawna mieliśmy nawet taką sytuację, że stryj dla bratanka nie był osobą bliską, a bratanek dla stryja był osobą bliską, a więc ta relacja była jednostronna – chodzi o ustawę o kształtowaniu ustroju rolnego, zostało to niedawno zmienione. Czasami są sytuacje, kiedy ta bliskość czy też odległość w jedną stronę mierzona i w drugą nie do końca się ze sobą zgadza. Obserwując czy czytając akty prawne w innych krajach, spotyka się, że poszczególne definicje mogą dotyczyć poszczególnych sekcji, rozdziałów czy też jakichś innych części poszczególnych aktów prawnych. Nie jest tak, że w Polsce jest pod tym względem szczególnie bałagan czy też jakaś szczególna niejednoznaczność, bo takie sytuacje są również w innych krajach. Oczywiście można byłoby wprowadzić jedną definicję i robić odstępstwa, z tym że tych odstępstw, wydaje mi się, byłoby stosunkowo dużo.

Ponadto trudno byłoby znaleźć definicję osoby bliskiej, która byłaby najbardziej uniwersalna. Również ta definicja, która została umieszczona przez autora petycji, moim zdaniem, ona nie do końca jest zgodna z polskim prawem, ponieważ odwołuje się do pewnych rozstrzygnięć na podstawie prawa innych krajów, które nie są wprost akceptowane z żadnych międzynarodowych ustaleń. W związku z tym może być tutaj jakiś problem.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wydaje mi się, że w tej sytuacji, po pierwsze, Komisja nie jest w stanie stworzyć definicji, która obejmowałaby możliwie pełny zakres wszystkich aktów prawnych, które musiałyby być aktualizowane. Natomiast druga rzecz, chyba jeszcze ważniejsza, to jest kwestia samej definicji, która, moim zdaniem, wskazana przez autora petycji nie jest trafna, a stworzenie takiej definicji przez naszą Komisję byłoby stosunkowo skomplikowane. W związku z tym proponuję, aby nie uwzględniać tego żądania, które może przynieść więcej problemów niż tych problemów rozwiązać. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pan Krzysztof Pater pisze nawet wprost tak lakonicznie, ale dosadnie: „Punktem wyjścia do oceny propozycji zawartej w petycji powinna być odpowiedź na pytanie, czy w Polsce potrzebna jest definicja ustawowa osoby bliskiej stosowana we wszystkich ustawach w sposób jednolity? Uważam, że nie tylko nie jest ona potrzebna, ale też mogłaby prowadzić do wielu problemów lub nieprawidłowości”. Tak jak wskazywał pan poseł, jak wskazuje ekspert BAS-u, w różnych aktach prawnych różnie jest to definiowane ze względu na cel tych aktów prawnych, a więc inaczej w ustawie o ustroju rolnym, a inaczej o prawach pacjenta. Dlatego też uważam, że oczywiście nie należy uwzględniać żądania zawartego w tej petycji.

Proszę bardzo, pan przewodniczący Jacek Świat.

Posel Jacek Świat (PiS):

Trochę dla rozluźnienia, proszę zwrócić uwagę, że zgodnie z propozycją autora petycji, musielibyśmy uznać np. cztery żony ze związków zawartych w obrządku muzułmańskim czy siedem żon zawartych w związku mormońskim albo czterech mężów w obrządku stosowanym przy wielomęstwie, obecnym na niektórych wyspach Pacyfiku. Już nie mówiąc o tym, że oczywiście takie rozwiązania mogłyby służyć do bardzo wielu nadużyć.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania.

Przechodzimy do kolejnej petycji. Proszę pana przewodniczącego Jacka Świata o przedstawienie petycji w sprawie przyjęcia przez Sejm RP uchwały w sprawie potępienia aktów agresji i przemocy.

Posel Jacek Świat (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, kolejna petycja złożona przez osobę fizyczną. Jej autor domaga się podjęcia przez Sejm uchwały – a więc jest to kompetencja Sejmu, a także naszej Komisji – potępiającej akt agresji i przemocy. Do petycji dołączona jest propozycja tekstu takiej uchwały.

Biuro Analiz Sejmowych w swojej opinii przedstawia bardzo szeroko regulacje dotyczące kwestii różnego traktowania osób, kwestie przemocy czy przestępstw popełnianych z nienawiści. Zwraca zatem uwagę, że intencje autora petycji są jak najbardziej szlachetne, tylko że nie zawsze szlachetne intencje prowadzą prosto do dobrego celu. Problem w tym, że propozycja autora jest szalenie ogólnikowa i w swej treści w istocie powiela normy przedstawione już w konstytucji czy w Kodeksie karnym, nie wnosi tu nic nowego.

Nie ma zwyczaju by Sejm podejmował uchwały tak ogólnikowe i tak deklaratywne. W gruncie rzeczy cała nasza praca w Sejmie polega, przynajmniej powinna polegać na wypełnianiu treścią zasad zawartych w konstytucji czy polegających na poprawianiu naszego wspólnego życia. Dodatkowo wzmacnianie tego ogólnikowymi uchwałami nie miałyby sensu. Sejm oczywiście podejmuje wiele uchwał, ale one dotyczą konkretnych wydarzeń, konkretnych osób, zjawisk, konkretnych rocznic. Tak jak wczoraj przyjęliśmy uchwałę ku czci zmarłego właśnie wybitnego twórcy Jarosława Marka Rymkiewicza, ale to była konkretna osoba i konkretna, w tym wypadku smutna okoliczność. W tym świetle doceniając intencje autora, nie widzę możliwości realizacji postulatu zawartego w petycji. Przypomnę też przy okazji, że generalnie petycje są wnoszone przez grupę posłów, ich procedura uzgadniania treści następuje w komisjach, głównie w komisji kultury, albo są przedstawiane przez Prezydium Sejmu, i to są najważniejsze tryby. Wnoszę zatem by nie uwzględniać żądania petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Jest to inicjatywa, by Sejm przyjął uchwałę, zatem do kompetencji Sejmu należy ocena też tej możliwości. Rozumiem, że jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem tej petycji. Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Jest to inicjatywa co do uchwały Sejmu, więc rozumiem, że stanowisko pana przewodniczącego jasno oddaje naszą ocenę tej sytuacji. Dziękuję

Przechodzimy do ostatniego punktu. Bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie ostatniej petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie funkcjonowania spółdzielni mieszkaniowych, rozpatrywania petycji, zarządzania cmentarzami oraz programów emitowanych przez środki masowego przekazu. Jejk, jejk, ileż różnych materii. Proszę panie pośle.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w istocie tak jak zauważył pan przewodniczący, tych kwestii jest dużo i to jest w zasadzie pięć oddzielnych petycji złożonych przez tego samego autora w jednym piśmie. W związku

z tym zostały potraktowane jako jedna. Jednak pozwolę sobie, jeśli pan przewodniczący pozwoli, każdą z tych części pokrótce oddzielnie potraktować.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę co do istoty, panie pośle

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Oczywiście mamy treść aneksu, ale istota sprawy i rekomendacja.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak, żeby po prostu nie mieszać tematów. Wszystkie te petycje zostały uwzględnione w opinii Biura Analiz Sejmowych, wszystkie spełniają odpowiednie wymogi, aby mogły być procedowane.

Otóż pierwsza petycja czy też pierwszy wniosek w petycji o wprowadzeniu przepisów ustawodawczych powołujących instytucję ds. nadzoru lokatorskiego. Z treści uzasadnienia do tej części wynika, że chodzi o spółdzielnie. Chciałem zwrócić uwagę, że tak naprawdę chodzi tutaj o relacje między współwłaścicielami, bo członkowie są przecież współwłaścicielami spółdzielni, a osobą zarządzającą tą spółdzielnią, wyznaczoną czy wybraną przez tychże współwłaścicieli spółdzielni. Sądzę, że to rozwiązanie, być może ono jest potrzebne, ale jest to leczenie objawów, a nie przyczyn. Przyczyny tkwią jednak chyba w wadliwym prawie spółdzielczym i dodatkowa jakaś instytucja, która w bardzo delikatną materię, o której mówiłem, wchodząca, nie poprawi w jakiś sposób sytuacji czy różnych problemów, które wynikają. W tym zakresie proponowałbym nieuwzględnienie tej części petycji.

Druga, jest to kwestia kontaktów między członkami spółdzielni a zarządem, np. konieczności udzielania odpowiedzi na skargi i reklamacje kierowane do władz i organów spółdzielni w czasie nie dłuższym niż miesiąc i maksymalnie do trzech, w sytuacjach uzasadnionych wysoką zawilnością problemu. Możliwość korzystania w sprawach bezpośrednio związanych z daną spółdzielnią z opinii prawnej pracowników zatrudnionych przez tę spółdzielnię. Konieczność obarczania kosztami sądowymi członków zarządu, członków rady nadzorczej itd. – są to punkty od A do F. Może już nie będę ich przedstawiał z uwagi na czas, a wszyscy mają tę treść przed sobą. Również podobnie jak w przypadku tej pierwszej części petycji, jest to kwestia problemów w funkcjonowaniu samej spółdzielni, prawa spółdzielczego, a dodatkowe przepisy, wydaje mi się, że nie poprawią relacji i nie naprawią problemu, który w wielu spółdzielniach faktycznie występuje. Wydaje mi się, że również należałoby nie uwzględnić tego żądania, bo jest to kwestia egzekwowania obecnych przepisów. Jeżeli obecne przepisy nie są egzekwowane, to również bez względu czy one będą zaostrzone, czy rozluźnione, to też nie będą egzekwowane.

Trzecia petycja, wprowadzenie do ustawy o petycjach zapisu, że każda petycja spełniająca wymogi formalne i nienaruszająca dobrych obyczajów musi zostać rozpatrzona. Wydaje mi się, że wszystkie petycje, które spełniają, a nawet te, które nie do końca spełniają, są rozpatrywane. Ponieważ mieliśmy kilka takich petycji, które nawet Biuro Analiz Sejmowych zaproponowało, żeby odrzucić jako niespełniające wymogów. Nasza Komisja te petycje rozpatrywała. W związku z tym myślę, że po prostu tego problemu nie ma.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ustawa nawet stwierdza, że nie tytuł a treść decyduje, żeby uznać za petycję.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Treść, dokładnie, panie przewodniczący. Nawet dzisiaj też były w stosunku do jednej z petycji uwagi formalne, że była kierowana do parlamentu, ale jest rozpatrywana.

Czwarte żądanie, przedostatnie, wprowadzania do przepisów nakazujących zarządzającym cmentarzem, usuwania dziko rosnących chwastów, krzaków i drzew na grobach oraz usuwania na nich co najmniej raz na pół roku uschniętych, zwiędłych wieńców, kwiatów i rozbitych zniczy.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisji, szanowni państwo, opieka nad grobami jest to bardzo delikatna materia. Dotyczy to praw osób bliskich osobie zmarłej. Ponadto może powodować wiele problemów. Nie wiadomo czy dana roślina – mimo że z racji zawodu jakąś tam wiedzę mam – jest kwiatem, czy jest to dziko rosnąca roślina, miałbym duży dylemat w odróżnieniu. Usuwanie zwiędłych wieńców, kwiatów, jeżeli ktoś suche kwiaty zanieś na grób, to one są zwiędłe, do usunięcia czy też... Tutaj wiele może być problemów. Raczej utrzymanie cmentarza, utrzymanie takich miejsc powinno być wokół tego miejsca i służby czy też inne osoby, które zajmują się tym cmentarzem, powinny spełniać. Natomiast nie samym miejscem pochówku, nie samym grobem. Ponadto wiele takich miejsc jest, czy większość takich miejsc jest zarządzanych przez parafie, związki wyznaniowe. Prawo takie byłoby dla nich kosztowne do egzekwowania.

Ostatnia... Przepraszam, jeszcze rekomendacja. W tym zakresie również bym nie uwzględnił tego żądania. Taka jest moja propozycja.

Ostatnia, o toksyczności mediów. Oczywiście przepisy, które proponuje wprowadzić wnioskodawca, to rozpatrywaliśmy kilka już takich petycji i one w zasadzie są wystarczające, natomiast niewystarczające jest ich egzekwowanie. Wydaje mi się, że też to piąte żądanie nie jest zasadne, aby go uwzględnić. Tyle z mojej strony. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Dziękuję za takie skrupulatne zreferowanie istoty wszystkich pięciu żądań. Jak rozumiem rekomendacja byłaby w odniesieniu do wszystkich, żeby ich nie uwzględnić.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Myślę, że tu jest wiele dobrych intencji, natomiast przeniesienie ich w sferę legislacji jest obciążone bardzo wysokim ryzykiem, jak choćby w kwestii tej nietoksyczności mediów. Wszyscy mamy pewnie poczucie, że tych złych zjawisk upublicznianych przez media jest zbyt wiele, ale ryzyko w drugą stronę cenzurowania mediów i decydowania o tym, kto, jakie treści będzie sobie mógł poznać jest bardzo ryzykowne, zwłaszcza w czasach internetu i takiego ogromnego pluralizmu mediów.

Szanowni państwo, zatem jest rekomendacja by nie uwzględnić żądań zawartych w przedstawionej petycji. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek 100. posiedzenia Komisji do Spraw Petycji. Bardzo wszystkim dziękuję. Przypominam, że mamy w programie jeszcze 101. posiedzenie, które rozpocznie się już za kilka minut. Dziękuję. Zamykam 100. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.